

stille en Tilværelse, som det har, og ikke er kommet videre. Staten kommer altsaa fremdeles til i det kommende Aar og maaske længere at yde et Tilskud, hvis Nytte jeg ikke er i Stand til at se.

En Post paa Finansloven, som ikke er uden Betydning, er den, der vedrører Flyvervæsenet. Til den civile Luftfart opføres paa Trafikministeriets Konto 380 768 Kr., paa Hærens Budget opføres 787 000 Kr. til Drift og Vedligeholdelse og Flyvergodtgørelse og paa Marinens Budget ca. 1/2 Mill. Kr. foruden muligvis et Beløb af Nybygningskontoen. Det er i alt Fald blevet sagt mig, at ikke saa lidt af denne Konto anvendes til Bygning af Luftfartøjer; og dette gaar jo ud over Vedligeholdelsen og Fornyelsen af Flaadens Materiel, der i høj Grad trænger hertil. Der synes, for at bruge et mildt Udtryk, at hvile et særligt Uheld over hele vort Luftfartsvæsen, og for mig har det altid staaet som meget tvivlsomt, om de Penge var vel anvendt, som vi anvendte dels til Erhvervelsen af Flyvepladsen, dels som Tilskud til Luftfartsruter, der holdes i Gang ved Statstilskuddet, og hvis Virksomhed for en Del gaar ud paa at indføre Varer, der i høj Grad konkurrerer med det danske Erhvervsliv. Det militære Flyvervæsen har jo som før nævnt særlig været hjemsøgt af Uheld i den seneste Tid, og for os udenforstaaende ser det ud, som om der er noget galt til Stede der; særlig er der vist ikke ret mange, som kan forstaa, at vi her i Landet skal søge at være Foregangsmænd med Hensyn til at gøre Erfaringer om, hvor højt man kan sætte Kravene op til en eller anden Maskine; idet man sætter disse saa højt op, at det ender med, at Maskinen brister itu, saa det kun ved et Vidunder lykkes at redde Menneskene. Jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister at tage hele Spørgsmaalet om den militære Flyvning under Overvejelse og overveje, om man ikke her af bare Iver for at fremme Flyvningen er kommet videre end tilraadeligt for os her i Landet.

Jeg nævnte, at det var nødvendigt at gaa videre, at søge at finde nye Beparelser. At man skulde kunne finde dem i et Omfang svarende til det, i hvilket man i Aar har foretaget Nedsættelser, kan man ikke vente. Regeringen har jo grebet til paa de Steder, hvor Adgangen til Beparelser var mest iøjnefaldende, og det, man vil kunne finde ved en senere Gennemgang af Finansloven, vil ikke række saa vidt. Men hvad der kan findes, det bør findes, saaledes at vi ad Aare kan bringe Statens Budget yderligere ned, idet det jo er et meget for

højt Statsbudget, vi har her i Landet, et Budget paa over 300 Mill. Kr. Ikke mindst bør man søge at gaa den Vej, som den højtærede Finansminister meget rigtigt fæstede Øjet paa, idet det i høj Grad vilde være af Betydning, om man kunde komme ned med de direkte Skatter, ikke mindst Formueskatten. Dette betyder ikke alene en Gave til de store Formuer; jeg nævnte før, at ogsaa de, der har mindre Formuer, forholdsvis vilde nyde godt deraf. Det har desuden sin store Betydning; at der skabes Kapital her i Landet, saaledes at man igen kan sætte noget i Værk. Dette vil ogsaa bidrage til at afhjælpe den Mangel paa Erhvervsmuligheder, som nu er til Stede.

Jeg skal saa kun til Slut tillade mig at henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke kunde indføres yderligere Lempelser med Hensyn til Samkvemmet mellem Danskerne og de andre nordiske Folk. Jeg ved jo meget godt, at man har lempet Reglerne en hel Del. Men man skulde synes, at Forholdene nu er saa afklarede efter Krigen, at vi ikke skulde behøve med Hensyn til Adgangen her til Landet fra Sverige og Norge at opretholde generende Bestemmelser, der gør deres store Skade. For det første er de til Gene for de Folk, der skal færdes mellem Landene, og for det andet er de til Skade for de Byer, som ellers nyder godt af, at Folk fra Nabolandene kommer hertil.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Finanslovsforslaget til hurtig Fremme.

Brandes: Det har sikkert sjældent været Tilfældet, at et Finanslovsforslag i den Grad som det foreliggende bærer Præg af den Politik, som Ministeriet har ført i den forløbne Rigsdagssamling. Det ligger maaske i nogen Grad i, at man saa sent har faaet Finanslovsforslaget frem til tredie Behandling, at de forskellige Love paa en ganske særlig Maade har kunnet afsætte sig finansielle Spor som Poster paa Finansloven. Det kunde have forment sig saaledes, at de Partier, som i Folketinget har modsat sig de forskellige Nedsættelseslove, havde valgt den Fremgangsmaade ikke at stemme for Finanslovsforslaget; de kunde have strakt deres Indsigelse saa vidt, at de i alt Fald ikke havde stemt for Finanslovsforslaget, selv om de ikke vilde have stemt imod det. Men man har fulgt den Fremgangsmaade, som jeg anser for meget forstandig, at erklære, at Finansloven er et saa betydeligt Grundlag for Statens økonomiske Stilling og for saa vidt ogsaa for